UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

S ante Y

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

Suſpicio.onis. Si cum venio iungatur:paſſiue accipiť vt veni in ſuſpitionem ideſt factus ſum ſuſpectus.

Suſpicioſus ꝙ ſuſpicionē hꝫ. Teren.in adel. Oēs ꝗbꝰ res nimis ſecūdę magis ſunt neſcio qūo ſuſpicioſi ad ꝯtumeliam oia accipiunt magis ꝓpter ſuā impotentiā ſe ſemꝑ credunt negligi. Accipitur etiam qñqꝫ pro eo qui ſuſpectus eſt.

Suſpecto ſuſpectas mō ſurſum ſpecto. Mar. Oculiſqꝫ ſuſpectans ſydera. Modo deorſum ſpecto. ⁊ ſic a ſub componitur. Mar. Sed ſuſpectat oculis deuorantibus draucos.

Suſpicio ſuſcipis pe.cor.a ſuſum vel ſurſum:quaſi ſurſum capio tam ad animū ꝙ̄ ad corpus refertur vt ſuſcepi onus:ſuſcepi voluptatē.i.accepi. Aliqñ Suſcipe eſt gignere. Plau. Qui geminos ex ancilla ſuſcepit liberos.

Suſcito ſuſcitas pe.cor.excito:plerūqꝫ viuifico. Nec tā ſanare languentē:viſus eſt inquit Seneca ꝙ̄ mortuū ſuſcitare.

Suſcitabulū:ſcitamētū dr̄. Var. Symphonia vocis ſuſcitabulū.

Suſpiro ſuſpiras pe.ꝓ.ſigt ſpm̄ ab imo pectore traho.qđ ſolicitudinis ac doloris argumētū ē. Nā ex ſuis.⁊ ſpiro cōponiť. Per trāſlatiōez ſuſpiraṙ ē ꝯſiderare:⁊ mō ꝯtō:mō actō iūgiť. Aug.li.v.ciui.dei. Inde fidei pignꝰ accepimꝰ ꝙ̄ diu peregrinātes eiꝰ pulchritudini ſuſpiramꝰ. Hier. Carnes egyptia ſuſpirabāt. Iuue. Suſpirat longo nō viſam tꝑe matrem.

Suſpirium ipſa ſuſpiratio:hoc eſt ab imo pectore ſpiratio. Et aliqñ ipſa ſpirādi difficultas. Eſt.n.morbus ꝙ ex pulmone fit qui ⁊ ſuſpiratus dr̄. Ouid. Et ſuſpiratibus hauſtis.

Suſpirioſi:qui ſpirandi difficultatē patiunť:vel quibus vitioſa eſt reſpiratio quos greci aſthmaticos vocant. Ply.li.xx. Podagris cum articuloꝝ morbis decoctum cucumerem in aceto illinunt preſentaneo remedio ſuſpirioſis prodeſt.

Suſtineo.es.pe.cor.a ſurſum ⁊ teneo ſigt patior. Hie.ad ruſti. Si negociatores ſeculi tāta ſuſtinēt vt ad incertas ꝑueniāt perituraſqꝫ diuitias:ꝗd xp̄i negociatori faciēdū ē ꝙ vēditis oibus ꝗrit precioſiſſimā margaritā. Aliqñ alo.reficio. Liui. Milites fluuiatili piſce ⁊ herbis ſuſtinebanť:ideſt cibabātur. Vir.li ij.Ge. Hinc patriam paruoſqꝫ nepotes ſuſtinet.

Suſtento.as.frequentatiuū:ſepe aut ꝯtinue ſuſtineo : manuteneo:nutrico. Lac.li.iiij. Incredibili bn̄ficentia genus humanum ſuſtentat:⁊ quaſi paterna indulgētia fouet. Et li.v. Nō amplus querit ꝙ̄ vnde vitam ſuſtentet.

Suſtentaculum:dicitur quod aliquid ſuſtinet.

Suſtollo.is.ex ſurſū ⁊ tollo:ſuſtuli ſublatū apud veteres i vſu fuit. Diome. Tollo tuli:qđ ī cōpoſitiōe ſuſtulti facit. Eiꝰ tn̄ ꝑfecti inſtās apud veteres ſuſtollo:nūc vō attollo:ſuſtuli ꝗꝙ ē ſuſcepi ſiue humi. Nā queādmodū de mr̄e dr̄. Pepit ſiliū Ita de pr̄e. Suſtulit ſiliū. Aliqñ Suſtuli capiť pro educaui. Vir.li.ix. Meonio regi quē ſua licinia furti ſuſtulerat. Aliqñ ſurſū tuli. Idē. Suſtulit exutas viclis ad ſydera palmas. Aliqñ Erexi ſuſcitaui. Aliqñ Abſtulit:vt iubꝫ ⁊ ſblata r̄pōt

Suſiana:ꝓuincia Aſię:vt li.vj.refert. Ptolo. que a ſeptētriane terminať aſſyria. Ab occaſu babylonię adiacet. Ab oriente hꝫ perſidē. A meridie partē ꝑſici ſinus. Cuius ciuitates inſignes Tariana ⁊ Suſa. in qua templum dianę ſuſię.

Suſurrus ⁊ Suſurriū paruū ⁊ ſūmiſſuꝫ murmur. Hor.li.i.car. Leueſqꝫ ſub noctē ſuſurri. Hiero. Suſurrus auium inꝗt li.ꝯ Iou. Idem in Iob. Et quaſi furtiue ſuſcepit auris mea venas ſuſurrij eius. Declinatur ēt hoc ſuſurrū. Ouid.lib.vij. me. Procrin adit:linguaqꝫ refert audita ſuſurra.

Suſurro.as.furtim ⁊ ſūmiſſa voce loquor. Teren. Iam ſuſurrari audio ciuem atticā eſſe hanc. Idem. Syrus cuꝫ illo nr̄o cōſuſurrant conferunt. Hinc inſuſurro a conſuſurro.

Suſurro.onis.qui ſuſurrat qui occulte maledicendo odium in aliquē aut diſſenſionē molitur verbā facticium eſt vt apud apl̄m. Suſurrones detractores deo odibiles.

Sutores. qui calceos ſuunt. Proprie enim artifex calceorum ſutor appelletur:cum ille qui ſuit pannos elegantius ſarcinator quam ſutor dicatur.

Sutates dn̄r qui quaſi continue ſuentes vel ſtantes in ſutrina. Plautus in aul. Sedentarij ſutates diabathrarij.

Sutura:quā ſutor in ſuendo facit:ꝙ̄uis ⁊ de alijs rebus per ſimilitudinem dicať futura cor. Celſus li.viij. Raro caluaria ſolida ſine ſuturis eſt:⁊ id caput firmiſſimum atqꝫ a dolore tutiſſimū eſt ex ceteris in quo ſuturę pauciores ſunt:eo capitis valitudo cōmodior eſt.

Sutorius.a.um.qđ ad ſutorem ꝑtinet:vt Ars ſutoria. Inſtr̄m ſutorium. Sutoriū atramentuꝫ appellať tinctura ꝙ ſutores pelles ⁊ calceos tingunt. Ci. Iā pater eius accuſatus a.M. Antonio:ſutorio atramento abſolutus eſt.

Suterna:ipſa ſutura:ſiue opus ſutorium. Var. Quod ſuternas facere inſcius nihil homo agis.

Sutrina pe.produ.locus vbi calcei ſuuntur.⁊ venduntť :a qua ſutor dicitur.

Sutella:doloſa aſtutia:a ſimilitudine ſuentium dicta.

Sutilis ⁊ hoc ſutile penultima correpta quod ſutuꝫ eſt. Unde coronę ſutiles dicūtur ſicut pactiles coronę:⁊ veſtis ſutilis conſutilis ⁊ inconſutilis.

S ante y

Syagros:latine aper.dr̄ nā quod apud grecos σῦς.apud nos ſus.⁊ ἄγριος.ferus dicitur.

Sycheus cum diph.nomen proprium.

Sycos latine ficus. Neuius.hodie ſycos mihi recens fuit.

Sycomorus.pe.ꝓ.ficus fatua grādior συκος ficus μωρος fatuus:quę ⁊ Mariſca dr̄. Dioſco.ſcribit ſycomoꝝ eſſe arborem magnā ſilēm arbori ficuū habentē lactis multitudineꝫ cuius fructus nō egre ex ſūmitatibus ramoꝝ ſicut ficus: ſed ex ramis ipſis. Et eſt dulcis ſil'is fructui ficus agreſtis. Grana eius ſunt minora quā grana ficus: ⁊ non maturanť niſi radantur inſtrumēto ferreo. Et naſcitur multum apud rhodum:⁊ in locis vbi abundat frumentum.

Sycophanta:aduerbū dr̄ ficoꝝ comeſtor.ωπότου φαγεῖντας σύκους hoc eſt a ficis edēdis. Poniť ⁊ ꝑ calūniatore Nā aiunt atticos iuuenes ſolitos in hortos irrūpere ficoſqꝫ deligere. Quā ob cām lege eſt ꝯſtitutū vt ꝗ id feciſſent capite truncarenť:quā pęnā ꝗ ꝑſequerenť ob paruula detrimēta ſycophātas appellatos. Alia rō ſumiť apud Syneſiū grāmaticū grecū ꝗ ex duobus ſeruis cuiuſdā viri greci alter ficus ꝗ domi paratę erant abſumpſit:alter ꝗs ꝓrſus exediſſet ignorabat. Querēti eas dn̄o a ſonte inſons accuſatꝰ eſt. Herus vtriqꝫ calidā aquaꝫ ꝓbuit:ſolus ꝗ deliquerat euomuit. Ex quo natū eſt id nomē ſycophāta.i.calūniator:qr inſontē falſo crimine calūniabať. Sycophātia:mendaciū calūniatqꝫ fallacia. Plau. Per fallaciam quā amabam abduxit a lenone mulierē. Neqꝫ pudnit id ętatis ſycophantis ſtruere Sycophantiſſo ſycophantiſſas:ſycophantias ſtruo.

Sycoſis:morbus quē nos ficum ſiue Mariſcā appellamus.

Syene:vrbs in ꝯfinibꝰ ęthiopię atqꝫ ęgypti ſupra Alexādriam verſus meridiē ꝗnqꝫ milibꝰ ſtadijs ſub tropico cancri directe locata. Un̄ ſole exiſtēte in cancro medio ſolſtitij die ſupra verticē ciuitatis cadens nullā ꝓrſus in ea vmbraꝫ facit: vt inꝗt Ply.li.ij. Luc.li.ij. Umbras nuſqꝫ flectente ſyene.

Sygęū promontoriū troię:ſic dictuꝫ ꝑꝑ herculis taciturnitatē: qui prohibitus hoſpitio ſimulauit abſceſſum ⁊ inde contra Troiam per ſilentium venit quod σιγη dicitur.

Syla per ſimplex.l.mons lucanię:⁊ ſylua in illo ſic dicta quaſi συρά.i.tracta hoc eſt latronibus frequentata:vt Sal.de fugitiuis. In ſylua inquit ſyla fuerunt.

Sylla cum duplicato.ll.fuit romanus nobilis ex antiꝗ ſcipionum familia. Hic catenas Iugurthę manibus iniecit. Mithridatē cōpeſcuit. Socialis belli luctꝰ repreſſit. Cinnę dominationē fregit:⁊ Mariū proſcripſit. Fuit lr̄is grecis ⁊ latinis:doctiſſimus. Facundus acer aio grandis:ita vt dicat Salu.dubitari potuit fortior an fęlicior eſſet. Nam fęlix eo dici voluit ꝙ de inimicis Marianis fęliciter vltus fuit. Inde dictator factus ita rēp.ſuppreſſit:vt nemo illo inuito nec bona:nec patriā:nec vitam retinere poſſet. Tandē pediculari morbo interijt. Scylla vero per.c.aliud ſignificat. De quo loco ſuo:ſed nota ꝙ ratio militat cōtra vſum iſtius cacographię:qr per iota ſcribi oportet ſylla quaſi ſyllaba ſed cor-

rupto nomine ponitur filla.
Syllaba eſt cõpꝛehenſio lraꝝ vel vnius vocalis enũciatio temꝑoꝝ capax.qꝛ oĩs ſyllaba aut bꝛeuis ⁊ vnũ tp̃s recipit quod athomũ metrici vocãt:vt pr̃:aut lõga.⁊ duo recipit tp̃a:vt mr̃.Nã ma.lõgitudine ſui circũflexus tm̃ tp̃is bis occupat.q̃ꝛtũ occupat pa.ſemel cũ acute dr̃ pr̃.Dicta ẽ aũt ſyllaba ab συμβαλλω.qđ ẽ cõpꝛehẽdo vel ab συν.ſil̃ λαμβανω capio.ꝓpꝛie.n.illa eſt ſyllaba que ex pluribꝰ ꝯſtat vt ſtirps.Que aũt de vna vocali ꝑficit̃ abuſiue ſyllaba vocat̃ ⁊ vnigrãma appellatur.Alię dicunt̃ bigrãmę.vt ne.vſq3 ad hexagrãmam vt ſtirps.Accidũt ſyllabę quattuoꝛ.tenoꝛ.ſpũs.tp̃s.⁊ numerus lraꝝ:Tenoꝛes tres ſunt.Acutus grauis ⁊ circũflexus.Spũs duo.aſper ⁊ lenis.Tempoꝛa tria bꝛeue longũm ⁊ cõe.Numerus qꝛ conſtare poteſt ex ſex litteris.
Syllabatim aduerbium.ſignificat per ſyllabas.Aug.li.x.ci.dei.Et ſyllabatim per tranſitoꝛias tempoꝛu3 moꝛulas humanę lingue vocibus loqueretur.
Syllepſis dici põt Cõceptio.ab συν.cõ.ληψις acceptio que fit cum pluralis dictio ſingulari verbo cõplectit̃.Virg.Socijs ⁊ rege recepto.Aut ſingularis plurali verbo cõnectitur:vt ſunt nobis mitia poma caſtaneę molles ⁊ pꝛeſſi copia lactis.Aut cũ pꝛo multis vnus ponitur:vt Armato milite cõplent.Item pꝛo vno multi:vt vos o calliope pꝛecoꝛ aſpirate canenti.Rectius dixiſſet.O vos muſę.
Syllogiſmus.computatio penſatio.ab συν καί λεγομαι qđ eſt computo.concludo.vel ab λογιζομαι ratiocinoꝛ.
Syloſon.fuit teſte Hero.Samioꝛum tyrannus.
Symmachus pe.coꝛ.ꝓpꝛiũ nomẽ qđ ſigt̃ concertatoꝛẽ.auxiliarium.⁊ ſociũ.in bello ꝓpꝛie Symmachia auxiliũ cõcertatio ſocietas συν.ſimul μαχομαι.bellatoꝛ ſum pugno.
Symballota ſunt coacti per ſe velleris implexu:potius q̃3 textu condita.απο τοῦ συμβάλλειν.
Symbebicota.dicuntur accidentia.Symbebicos.accidens.ὅτι συμβαίνω ῥῆμα ἐνθεν με τοχὴ γίνεται ἀλόγως λατινοι τοσοῦτον δὲ λέχονται.
Symbole:latine comiſſura.
Symbolus pe.coꝛ.anulus dictus eſt cũ ſit nota ⁊ ſignu3.Iuſti.li.ij.poſuit ſymbolos pꝛo lr̃is.Solicitare inquit eos in ꝑtes ſuas ſtatuit.⁊ cum colloquendi copiã non haberet quo applicituri erant ſymbolos ꝓponi ⁊ ſaxis ꝑſcribi curat.
Symbolũ.pe.coꝛ.⁊ iudiciũ dici pt̃ ⁊ collatio ab συμβαλλω.confero.hoc eſt ꝙ plures cõferunt in vnũ.ita vt cena illa dicat̃ collatio in quã comperandã plures aliq̃d cõtulerũt.Teren.in and.Symbolũ dedit.Et in parabolis.Noli eſſe in cõuiuijs potatoꝝ nec in comeſſationibꝰ eoꝝ q̃ carnes ad veſcẽdũ cõferũt.qꝛ vacãtes potibus ⁊ dãtes ſymbola ꝯſument̃.Id.n.fecerũt apl̃i in vnũ cõferẽdo qđ vnuſq̃ſq3 de deo ſenſit.Indiciũ aũt vel ſignũ idcirco dr̃.qꝛ in illo tp̃e ex circũeuntibus iudeis ſimulabãt ſe eſſe apl̃os Chꝛiſti ⁊ lucri alicuiꝰ vel vẽtris gratia ad ꝑdicandũ ꝓficiſcebant̃:nominãtes quidem Chꝛiſtũ ſed non integris traditionũ lineis nunciantes.Idcirco iſtud indiciũ poſuerũt per qđ agnoſceret̃ is q̃ xp̃m vere ſm̃ apl̃icas regulas ꝑdicaret.Deniq3 ⁊ in bellis ciuilibus hoc obſeruari ferũt.qm̃ ⁊ armoꝝ habitꝰ par ⁊ ſonus vocis idẽ:⁊ mos vnus eſt:atq3 eadẽ Inſtituta bellãdi ne q̃ doli ſurreptio fiat.ſymbola diſtricta vnuſq̃ſq3 dux ſuis militibus tradit q̃ latinę ſigna vel iudicia nũcupant̃ vt ſi foꝛte occurrerit quis de quo dubitet̃ ſymbolũ ꝓdat.ſi ſit hoſtis vel ſocius.Aug.li.v.ꝯ hereſes.Symbolon interꝑ̃tatur ꝯſiliu3.vel cõſiliarius.Iul.Pollux dicit ſymbolũ paruũ numiſma eſſe Ariſtoteles oꝛiginẽ.i.Etymologiã vocabuloꝝ ſymbolum appellat per quã vis verbi vel nominis per interpꝛetationem cognoſcit̃.Alij ſimilitudinem interpꝛetantur.
Syma.vꝛbs fuit in aſia quin ⁊ pꝛo monte iuxta pontu3.poſuit Oꝛpheus in argonautica.
Syme.Inſula que pꝛius Aegle vocabatur atq3 metapontus a Syma Iabyſi filia ſic appellata.
Symeon.nomen viri pꝛopꝛium fuit.
Symmetria.dici poteſt cõmenſuratio.Symmetros cõmenſuratius moderatus.
Sympho.ſonitus quidam cum conſonantia.
Symphonia apud latinos pe.coꝛ.συν καὶ κωνέω καὶ φωνὴ φθέγγομαι καὶ φθογγος παραγεται.latine cõſonantia ⁊ muſicus cõcentus.Muſici ſymphonias multas habẽt que ⁊ harmonię dñr.ſed illã clariſſimã q̃ appellat̃.Diateſſeron.⁊ alterã q̃ dr̃ diapente.Harmoniam vero diapaſon vocant.hoc eſt vniuerſitatẽ cõcentus q̃ ex ſeptẽ tonis conficitur.Hier.vero ad dama.ſic h3.Symphonia nõ eſt gñs oꝛgani vt male q̃dã de latinis putant cum ſit choꝛus in laude dei concinens.⁊ hoc vocabulo ſignificet̃ Symphonia quippe in latinũ conſonãtia expꝛimit̃.Symphonon cõſonans pactũ.Symphoneo cõuenio pactum facio.cõſentio.concino.Inde Symphoniaci pueri a cicerone dicti ſunt q̃ ad modulationes muſicas:Cõcentuſq3 conficiendos comperantur.
Symphoneſis.paſſio que metris accidit cũ duę.ſ.ſyllabę ſcandẽdo in vnã coeunt.hoc aũt fit cũ ĩ diuerſis dictionibꝰ vna parte oꝛatiõis vocali vel.m.lr̃a terminata ſequens itẽ a vocali incipit:vt Atq3 iteꝝ ad troiam magnus mittet̃ achilles.Fit ẽt ſymphoneſis in eadẽ dictione.quattuoꝛ modis.Vel cum due ſyllabę lõgę ꝓ vna longa ponuntur:vt Unius ob noxam ⁊ furias aiacis oilei vel cũ duę bꝛeues pꝛo vna bꝛeui:vt coꝛnua velatarũ obuertimus antennaꝝ vel cu3 longa ⁊ bꝛeuis pꝛo vna longa:vt Fixerat aeripidem.ceruam.Vel cum bꝛeuis ⁊ longa pꝛo vna longa:vt Dependẽt lychni laquearibus aureis.Hęc etiam Synaloephe dicitur.
Sympathia.latine compaſſio dici poteſt.Hyppocrates ſcribit oculos cum vulua ſymphatiam quãdam habere.
Symplatoꝛ:amicus ſponſi qui cum eo per conuiuia ambulat.
Symplegã:videtur eſſe opus in quo luctantes ⁊ omnino conſertoꝛes ſpectantur.
Symplegades pe.ꝓ.Inſulę duę ſiue duo ſcopuli in boſpoꝛo dictę.ꝙ inter ſe aliq̃n ꝯcurriſſe fabulis tradunt̃.Id aũt fictum idcirco eſt qm̃ paruo diſcretę interuallo ex aduerſo intrantibus geminę cernebant̃ pauloq3 deflexa acie coeuntiũ ſpẽm ꝑbebãt.Mille q̃ngẽtis paſſibꝰ ab europa diſtãtes Cyaneę ab alijs dictę.Oui.Cõpꝛeſſos vtinã ſymplegades eliſiſſent.
Symplegma:ſymplegmatis.latine complexus concurſus dr̃.
Sympſalma dicitur vocum.in cantãdo copulatio.Diapſalma diſiunctio eaꝝ vbi quędam requies diſtinctę cõtinuationis oſtenditur.Pſalma quod pſallitur.
Symplones.dicebantur Conuiuę.
Sympoſium.Compotatio conuiuium.Unde Sympoſiarchẽ ⁊ archipoſian conuiuij pꝛepoſitum ſeu pꝛefectum dicimus Sympoſiaſtes conuiuatoꝛ.Sympotin.compotoꝛem.
Symmathites.condiſcipulus latine dicitur.
Symphiriũ.herba que latine Coagulu3 ſiue Conſerua vocat̃.
Sympinium:vas viuariũ non diſſimile cyatho quo in ſacrificijs vtebant̃ ex συν.qđ eſt con.⁊ πινω bibo.Iuue.Et q̃s tunc hoĩum cõtemptoꝛ numinis:aut quis ſympiniũ videre nume nigrũq3 catinum.Var.latinum facit.Ait enim.Ut vinum minutatim funderet̃ a guttis guttum appellarunt.qđ ſumebant minutatim a ſumendo ſumpinium appellarunt.Aliq̃ etiam Sympunium.mutata.i.in.u.dicitur.
Syn.pꝛepoſitio gręca que in compoſitiõe ſignificat ſimul.quẽadmodum apud nos con.
Synagoga.coadunatio congregatio contractio.Ex συν ſimul αγωγη ductio.Et ꝓ re:⁊ pꝛo loco capitur.⁊ h3 penultima3 longam quoniam eſt.ω.
Synnada.ciuitas aſiatica ad carię fines.De hac Stra.li.xij.ſic ſcribit ſynnada vꝛbs nõ magna anteq̃3 planicies iacet oleis cõſita.lx.fere ſtadioꝝ.Ulterius eſt Doꝛci vicus ⁊ ſynnadici lapidis fodina.(Sic.n.eũ romani appellãt).Indigenę vero docimitẽ ⁊ docimea3.Vena in initio paruas glebas emittebat nũc pꝛopter maximos romanoꝝ ſumptus colũnę integrę ⁊ ingẽtes extrahuntur ⁊ varietate.Alabaſtritę lapidi ꝓximę.Dicitur ⁊ Synnas ſynnadis vt apud Sydonium.
Synaereſis.ꝯctio figura qua plura per vnum coniungũtur.ex συν.⁊ αιρεσις diuiſio.q̃ſi diuiſoꝝ ꝯiũctõ vt bigę ꝓ biiugę

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Synaloephe.dici pōt compreſſio.Ceſura eſt cū de fine dictiōis vocalis abijcitur ſequēte dictione incipiēte a vocali vt ſemper ego auditor tm̄.Ex σύμ.⁊ αλιοφη.preſſio.

Synanche:angina morbus qui ſpiritum ſuffocat.Ex σύμ.⁊ αγχω affligo ango.

Synathroeſmus.figura q̄ ⁊ ſingulis verbis.⁊ pluriū verborū coniūctione fieri pōt.Singulis hoc mō.Sed cum ad ſupplicium ſumendū ſe ꝯfirmaret multa ſimul eū reuocabāt officia cōſuetudo tp̄s exiſtimatio piculū religio.Plurium verborꝫ coniūctione ſic.Nemo.n.nocens ſine ſūmo merore eſt iudicis.ſed multa ſimul eū perturbāt qđ adeſt ſolicitudinis plenum.qđ futurū eſt formidoloſum:lex paratū ſuppliciū oſtētans:vitia ex vitijs coacta occaſionē arguēdi maleficij captās inimicꝰ q̄ quotidie eiꝰ aīum vehementer excruciant.

Syncaceoſis:figura que docet diuerſas res cōiungere ⁊ cōmuni opinioni cū rōne aduerſari:vt nec hoīs auari atqꝫ a ſoti vnum atqꝫ idem vitiū eſt.Vterqꝫ eni neſcit vti.atqꝫ vtriqꝫ pecunia dedecori eſt.quare merito vtriqꝫ pari pena afficiuntur quos pariter non debet habere.

Syncatatheſis latine aſſēſio.approbatio.Vide i dictōe Aſſēſio

Syncathegorema:conſignificans.Syncathegorematica:conſignificatiua.

Syncerus.a.um.ꝓpe dr̄ qđ eſt integrū.Tractū ab eo.ꝙ q̄ diuidere fructū cōez alueoꝝ cū ſocio volūt ſimul cū cera mel partiunt̄.Qđ ſi mel tm̄ ſine cera cōſignent:fraudant ſocium nec agunt integre.Syncerū itaqꝫ q̄ſi ſimul cū cera.Alij putant ſyncerū a carie deduci.q̄ſi ſine carie.i.corruptione.Vn̄ ⁊ ꝓ puro in corrupto ⁊ imaculato ponitur.Hora.Syncerū eſt niſi vas qđcūqꝫ in fundis aceſcit.Huic ꝯtriū eſt in ſyncerus pro vitiato ⁊ corrupto.Vir.Inſyncerus apes tulit cruor.

Synceraſtus:antiquū vocabulū grecū.quo ſignificat̄ medulla.

Synchyſis.Confuſio.Eſt.n.vt ſcribit Do.hyperbaton vndiqꝫ confuſum vt illud Virgilianum Tris notus abreptas in ſaxa latentia torquet:ſaxa vocāt itali medijs que in fluctibus aras.χυσις.n.fuſio dr̄.συγχυω confundo.

Syncipur.quaſi ſemi caput.inq̄t phocas grāmaticꝰ:ſig̃tqꝫ ptē porcini capitis conditā:⁊ ad edendū paratā.Nā iter edulia annumerat̄.Ply.li.viij.Interdicta quoqꝫ cenis ab dn̄a glādia teſticuli vulue ſyncipita verrina.Hie.ꝯ Joui.Come i occipitiū frontēqꝫ tornant̄.Eſt ⁊ ſynciput anterior ps capitis aures tpaqꝫ cōplectēs.Cornutus in perſium.Synciput anterior.occipitiū dr̄ poſterior ps capitis.Apollinaris.ad Valeriū maiorānū.Partēqꝫ cerebri hic galee cū parte rapit fortiqꝫ lacerto diſſicie ancipiti miſerabile ſynciput enſe.Plau.in mene.partē pro toto poſuit.ac de homine.qđ eſt ꝯ Georgium merulā.qui negat inueniri ſynciput.pro anteriore capitis parte.Ait.n.Non eſt tibi ſanum ſynciput adoleſcens.

Syncopa.concifio.κοπτω incido.Figura cum lr̄a vel ſyllaba de medio dictionis abſcindit̄ vt cōpoſtus.pro compoſitus.

Synchronos:contēporaneus.Vnde ſcribit Hier.Oſeen.ꝓphetam fuiſſe ſynchronon Eſaie.Et Var.ait.nō eſſe dubiū q̄n aliquo tempore eodē vixerint.Homerus ⁊ Heſiodus:eoſqꝫ ſynchronos fuiſſe teſtatur.

Syndicus:latine Cōis vel defenſor.

Syndimnum:dicitur latine Concenatio.

Synechon.dici poteſt Continēs.Nam componitur ex συμ qđ eſt ſimul ⁊ εχω.habeo.

Synecdoche:conceptio dicitur.cum a parte totum.vel a toto pars intelligit̄:vt puppis ꝓ naui.⁊ annus ꝑ hyeme:vt apud Virgi.Quam multe glomerantur aues vbi frigidus annus tranſpontum fugat.i.frigida hyems.

Synephebi.pe.pro.dicuntur adoleſcentes ſimul pubeſcentes.Quod nomen inditū eſt comedie.Statij Cecilij at eſt apud Ci.li.tuſ.queſtionum.

Syneſius.nomē viri ꝓpriū deductū a συνεσις.q̄ eſt conſcia.

Syngrapha.ſyngraphus ⁊ ſyngraphū.ſcriptura.ſiue ſchedula q̄ fit ꝓpria manu eoꝝ q̄ paciſcunt̄ in alicuiꝰ rei fidē.Plau.in aſi.Age iſtū oſtēde quē cōſcripſi ſyngraphū inter me ⁊ amicum ⁊ lenā.Ci.Treba.Tanqꝫ eni ſyngraphā.ad impatorē attuliſſes non epl̄am.ſic pecunia ablata domū redire properabas.Sueto.Cuius parti non dubitauit a quibuſdam iuſiurandū atqꝫ etiā ſyngrapham exigere.Dicta ſyngrapham.απο του.συμ ſil̄ και.γραφω ſcribo.ꝙ ſimul ſcriptum ſit a pluribus ꝙ ꝓpria manu eoꝝ qui conuenirent ſcripta ſit.

Synodus pe.cor.ex συμ ⁊ οδος via q̄ſi ꝯuentꝰ ſit vel coetꝰ generis feminini ē.At Synodus ſynodūtis piſcis gn̄s putat̄.

Synodicus ſynodica ſynodicū qđ ad ſynodū ptinet.Hie.Ante annos plurimos cū iuuarē damaſum romane vrbis ep̄m ⁊ orientis atqꝫ occidētis.ſynodicis cōſultationibꝰ reſpōderē.

Synoeceſis dici poteſt cohabitatio.⁊ ſcribitur cum e.diph.Synecus cohabitator.contubernalis.

Synonyma dn̄r q̄ ſub diuerſis vocibus idē ſignificāt vt enſis mucro gladius.Eadem dn̄r Polyonyma.Verū aliter traditum eſt in dictiōe.Homonyma.Eſt ⁊ ſynonyma figura que cōmunio noīs interp̄tatur.Vtimur aūt eo genere elocutionis quotiens vno verbo non ſatis videmur dignitatem aut magnitudinem rei demōſtrare.Ideoqꝫ in eandē ſignificationē plura ꝯferunt̄:vt ſi dicamꝰ.Proſtrauit afflixit pculit.

Syntagma ſyntagmatis:tractatꝰ.ordinatio reꝝ.ꝯſtitutio.documētū.ab συμ.⁊ ταγμα.ordo.vel ordinatio.Hiero.in p̄fa.pentat.Et multa alia q̄ ꝓpriū ſyntagma deſiderāt i.tractū.vt ipſemet contra ruf.exponit.Et li.de viris Illuſ.Scripſit de ogdoade egregiū.συνταγμα.i.documētū ſeu tractatū

Syntaxis.dici pōt cōſtructio ⁊ ſeries.ταξις.n.ſeries ⁊ ordo dr̄

Synterxis.latine defectio dr̄.Ply.Tali ſorbitionis genere emēdant̄ ſytecxes.i.defectiones ex longis morbis ſumpte.Hec aūt emendatio ꝓprie recreatio ⁊ reſtauratio dr̄.Idē.Aqua mulſa preclaram vtilitatē habet viribus recreandis.Inde Syntectici dicti ſunt.Idem.Precordioꝝ vitij ſyntecticis comitialibus laſer cum vino in aqua mulſa datur.

Syntheſis pe.cor.latine cōpoſitio dr̄.Figura cū ſingulare nomen multitudinē ſignificās verbo plurali iungit̄:vt pars in fruſtra ſecant.Eſt ēt ſyntheſis gn̄s veſtis breuis ⁊ negocijs apte.Hac romani peculiariter in ſaturnalibꝰ vtebant̄.Illis enim diebus oēs exuebāt togā ⁊ ſyntheſin induebāt.Dicta ſyntheſis ab eo ꝙ cōſuta cōtextaqꝫ eſſet cōpoſitione quedā verſicolori.Hinc Syntheſiatus q̄ ſyntheſi indutus eſt.De hac veſte Mar.De nr̄a praſina ſyntheſis empta toga.Item ſyntheſis eſt gn̄s vaſis fictilis ex diuerſis vaſis compoſiti.Papi.li.iiij.ſyluaꝝ.Vnam mittere ſyntheſin q̄d horres alboꝝ calicum atqꝫ cacaboꝝ.Preterea Syntheſis generali vocabulo greco.compoſitio dr̄.Serenus.Vilem deprehendit in illis ſyntheſin ⁊ vulgata ſatis medicamina riſit.Idem.Syntheſis hec prodeſt vnda molita calēt.Inde Aſyntheta criſtalla.Ply.vocat que ſunt pura ⁊ ſine vitio.

Synthema ſynthematis compoſitū conſtitutum ⁊ ſignū quod datur militibus.Hiero.ad Julianum.Jam dimiſſo ſynthemate equus publicus ſternebatur.

Synteryſis.pe.breui dici pōt.Attentio ſeu cōſeruatio.Nā ab συντηρεω.qđ eſt conſeruo deriuatur.Et ea pars anime eſt que vitijs aduerſat̄ ⁊ ſeſe ſemper imaculatam cupit a peccato ſeruare ⁊ perpetrata mala continuo arguit.quā corrupte theologi noſtri tp̄is ſynderiſin dicunt.

Syphax fuit Numidarum rex.Cuius Liuius ſepe meminit.

Sypharium:velum fuit:vt inquit Probus ſub quo latebāt paradoxi cum in ſcenā prodibant:aut hoſtium mimi.Alij dicunt eſſe oē qđ ante cantantem mimum p̄mium ſuſpendit̄.Juue.Cōſumptis vocem damaſippe locaſti ſyphario.

Syracuſe.ciuitas Sicilie ſub pachyno mōte ſita:vbi fons arethuſe.Ci.li.vi.ver.ſcribit ſyracuſas vrbē eſſe maximā grecaꝝ vrbiū pulcherrimāqꝫ.q̄ ex quattuor q̄ſi vrbibꝰ maximis cōſtare videbat̄.quaꝝ vna Inſula nominat̄.Altera Achradina.Tertia Tyche.q̄rta Neapolis.Syracuſani mltos claros principes habuerūt:ſed p̄cipue clariſſimum Dionyſium ſeniorem qui cū apud filium Dionyſiū vidiſſet ingentē vaſoꝝ aureorum argenteorūqꝫ copiam exclamās inquit.In te affectus regius nō eſt qui ex tanta poculoꝝ vi amicū Neminem tibi cōciliaſti.Ambo tm̄ dionyſij pħi fuere:amboqꝫ

platonem audiuerũt. Ex ſyracuſis fuit Archimedes mathematicus ⁊ Theocrit⁹ poeta bucolici carminis ſcriptor. queꝫ Uirg. imitatus eſt. Solinus. in polyhiſtore ſcribit in ſicilia primum comędiam inuentam fuiſſe.

Syria: regio aſię quę ab oriente fluuio Euphrate. Ab occidente noſtro mari. ⁊ ęgypto terminat̃. A ſeptẽtrione hꝫ Ciliciã ⁊ partem cappadocię. A meridię Arabiam. Cuius inſignes ciuitates. vt lib. v. refert Ptole. ſunt. Laodicia hierapolis. Antiochia. Apamia. Palmira. Heliopolis. ptolomaida. Sidõ. Tyrus. Beritus. Botris. Tripolis. Byblus. Seleucia. Cęſarea. ⁊ Damaſcus. Mõtes clari. Carmelus. Caſius. Libanus. Fluuij. Euphrates. Criſoras. Singas. Regiones. Phęnicia. Paleſtina. Judęa. Jdumea. Comagena ⁊ Samaria. Hęc regio in medio orbis ꝯſtituta eſt quo fit vt nec frigore nimio rigeat nec calore torreatur. Sũt q̃ quadripartitam faciunt diuiſionẽ in ſyrios Aſſyrios. Leuco ſyrios. ⁊ Cęloſyrios. Ply. duplicem facit. vnam palęſtinam. Alteraꝫ Antiochiam. Huius nois Syria prima corripitur.

Syrus ſyra ſyrum. ⁊ Syrius ſyria ſyriũ quod ex ſyria eſt. Uñ Syri ⁊ ſyrij q̃ ex ſyria ſunt. Suidas συροῖ ωρος φοινικας εκα τερατα εθνη Διαβεβλητaιως πανουργα.

Syriſſus. a. um. idem quod Syrius. Uirgi. Coppa ſyriſſa caput graia reddimita mitella.

Syrus. Jnſula Jonica ⁊ aſię appoſita cuius prima ꝓducit̃. Aq̃ Phęrecides ſyri⁹ ortũ habuit. nõ a ſyria regione. Scyros võ thracię adſcripta eſt: vt Strabo ⁊ Ply. teſtãt̃ lõge a rhodo.

Syriſca. a ſyrus fit: ſicut Ciliſca a Cilix.

Syrophęnix: ora maritima ſyrię circa euphratem: cuius pars Jdumęa ⁊ Judęa.

Syricũ: color fictiti⁹ ex ſinopide ⁊ ſandyce mixtis quo minium adulterat̃. Ply. li. xxxiij. Sublini aũt ſyrico miniũ cõpendij rõ demõſtrat. Syricũ vero ſilaceus ſiue cęruleus color eſt.

Syrinx. gis. ⁊ ſyringa. ę. a noſtris fiſtula transfertur. Jnſtrumẽtum muſicum. quo ore modulamur. Fuit. n. nympha quędam in cãnam conuerſa. De qua Ouid. li. j. me. Naias vna fuit nymphę ſyringa vocabant.

Syricę dictę ſunt ſiue a foraminibus ⁊ fiſtulis quas naſi loco prętferunt. ſiue a fiſtulis ⁊ calamis auenarum.

Syrmęa: genus raphani: vt Ply. interpręcatur.

Syrma ſyrmatis. ⁊ Syrma ſyrmę. genus veſtis tragicorũ: vel cauda ſiue tractus veſtis fęminaꝝ. Mar. Aptaſti longuꝫ tu quoqꝫ ſyrma tibi. Seneca de baccho q̃ habitu muliebri nõnunq̃ ſe ornabat. Auro decoꝝ ſyrma barbaricuꝫ. Sumitur interdum pro longa tragicę oratiõis ſerię tenorem ſuũ vſqꝫ in vltimũ protrahente ab συρω trabo.

Syrupus: ſuccus qui trahit ab συρω. trabo ⁊

Syrtes. ſunt loca circa fines aphricę ęgyptũ verſus periculoſiſſima ab συρει ꝓ. trahere. Eſt. n. inęq̃litas maris ⁊ terre magna ⁊ in vno loco ꝓfundiſſima in alio võ ſatis vadoſa Spirãteqꝫ vento cumulus arenę q̃ ſupra mare fuerat in ꝓfundiſſimas reſidet valles. Et q̃ deprimebat̃: mox ſup aquas egeritur. Et ſunt duę pares natura: impares magnitudine quę dicuntur maiores ⁊ minores ⁊ ſpatio paſſuum ducentoruꝫ quinquaginta milium ſeparant̃. Minor a carthagine trecẽtis milibus paſſuum diſtat ⁊ totidem ambitus. Maior q̈drigentis vigintiquinqꝫ milibus paſſuum. Ser. vero vbicũqꝫ ſunt arenoſa loca in mari ſyrtes aſſerit vocari. hoc nomen etiam õrhę ſyrtis ⁊ has ſyrtis vt inquit Priſ. Uir. li. x. Jn ſyrtis. in ſaxa volens vos turnus adoro.

Syſtole. dici põt correptio. Figura eſt cum longa ſyllaba ꝯtra eius naturã corripitur. vt apud Uir. Cõnubio iungam ſtabili propriãqꝫ dicabo. vbi nu. breuem poſuit quę naturaliter longa eſt. Nam alio loco longam poſuit. Hectoris andromache pyrrhi connubia ſeruas.

Sytropes. idis. ⁊ Citropes gñs vaſis fictilis cũ tribus pedib⁹.

Syzygę: nerui ſunt a cerebro ad oculos. ſꝫ is qui ad extra incipit tendit ad ſiniſtrum. is vero qui a ſiniſtra tendit ad dextruꝫ oculuꝫ. adeo vt ſecent ad ſimilitudinẽ crucis. Unde ſygyas dictos putant. συζυγια. n. coniugium dicitur.

T Littera muta eſt. ⁊ apud vetuſtiſſimos in aliquibus dictiõibus ſcribebatur in q̃b⁹ nunc. ſ. ſcribimus. Nã mertare ⁊ pultare. antiq̃ dicebãt nos merſare ⁊ pulſare dicimus. Mutatur. nõnunq̃. t. in. ſ. ⁊ in. x. vt verto. vſus. mitto. miſſus Flecto flexui pecto pexui.

Tabor mons in medio Galileę rotũdus ac ſublimis.

Tabanus. animal paruuꝫ volatile. Alio nomine Aſilus. ⁊ Oeſtrus gręce dicitur.

Tabula. a quo per diminutionẽ fit Tabella. Sunt aũt Tabulę ſiue Tabellę teſtamẽta vel publicę ſcripturę ex quacũqꝫ mã ꝙ initio ceratis tabulis ſcribi cõſueuerãt. Uñ Ci. Terrentię tabulã pro lege poſuiſſe vr̃ cuꝫ ait. Queãdmodũ a veſta ad tabulã valeriam ducta eſſes. Et tabula dicebat̃ in quã mittebat teſſeras. quę Luſoria ⁊ q̃nqꝫ latruncularia. ⁊ Pyrgus ſiue Alueus alueolus ue dicebat̃. Tabulę nouę appellantur qñ debitores creditas pecunias cũ vſuris perſoluere nõ coguntur ipſis creditoribus ⁊ abolitis prioribus debitis nouę tabulę conficiunt̃. Ci. li. ij. offi. Tabulę nouę qui habent argumenti niſi vt emas mea pecunia fundũ ⁊ eum tu habeas ego nõ habeam pecuniam. Salu. Tunc Catilina policeri cepit tabulas nouas proſcriptionem locupletium.

Tabularius ratiocinator ſupputator. phillaciſta q̃ ĩ tabula nomina ⁊ rões obſeruat. Sidonius ad petreiũ. Sed ⁊ ille ſuſcipiebat hunc grãdiper habens in eo conſiliariũ in iudicijs: vicarium in eccleſijs: procuratorẽ in negocijs. vicillum in ꝑdijs tabularium in tributis in lectionis comitẽ in expoſitionibus interpretem: in itineribus contubernalem.

Tabelliones: q̃ ⁊ libelliones appellati ſunt q̃ tabulas. hoc eſt teſtamẽta ⁊ publicas ſcripturas cõficiunt. Nam nũc notarij dñr barbare qui tñ ſunt aliud vt qui notarent in ſenatu.

Tabellari⁹: q̃ tabellas. i. lr̃as defert. Hier. ad Nicã. Rudes illi italię hoĩes quos Caſcos Ennius appellat: q̃ ſibi vt ĩ rhetoricis. Ci. ait. victu ferino victũ req̃rebãt ante chartę ⁊ mẽbranaꝝ vſuꝫ aut in dedolatis ex ligno codicillis aut in corticib⁹ arboꝝ mutua epl̃aꝝ alloq̃a miſitabãt. Uñ ⁊ portitores eaꝝ tabellarios. ⁊ ſcriptores a libris arboꝝ librarios vocauẽ

Tabularia Seruio auctore loca ſunt in quibus tabulę hoc eſt inſtrumẽta ⁊ litterę ⁊ actus publici reponunt̃. Uir. li. iij. ge. Jnſanumqꝫ forum ⁊ populi tabularia vidit.

Tabulo tabulas tabul' aliq̃d cõſtruo. Hinc Tabulatio: tabularũ coaſſatio ⁊ textura ſic Aſſerũ coaſſatio. Hinc ⁊ cõtabulo. Sue. ĩ Cali. Qui nõ ſine admiratiõe helleſpõtũ ꝯtabulauẽit.

Tabulata: q̃ ſunt ex tabulis fcã. Hie. Diſpoſitoqꝫ ꝑ tabulata milite. Accipiunt̃ ẽt ꝓ parietib⁹ ſiue ędificiis lapidib⁹ in tabularum modũ quadratis conſtructis. Jdẽ Ubi in eius honore fabricata eſt eccl'ia miro lapideo tabulato. Rurſus. Tabulata dñr rami extenti in arboribus in plana tradẽtes non in altiora creſcẽtes. Uir. li. ij. Ge. Sũmaqꝫ ſequi tabulata per vlmos. Col. li. vj. Cum deinde adoleſcere incipiẽt vlmi: falce formãdę ſunt ⁊ tabulata inſtituẽda. Hoc. n. noĩe vſurpant agricolę ramos trũcoſqꝫ ꝓmittẽtes: eoſqꝫ vel ꝓpi⁹ ferro cõpeſcunt: vel longius promittũt: vt vites laxius diffundant̃

Taberna. q̃ſi trabea ðr a validioribus trabibus inq̃t Do. q̃bus ſuperiora ſunt ſuſpẽſa. Et accipit̃. pro oĩ ędificio qð ẽ vtile ad habitãdũ ex eo ꝙ taberna tabulis claudebat̃ ſiue cooperiebatur. Hinc Contuberniũ ⁊ cõtubernalis. Et taberna dicitur vbi opera ipſa cęterqꝫ merces venditantur. Officina vbi fiunt opera. Et tabernaꝝ quędam lanaria: quędam vinaria. quędã olearia ⁊ hmõi. Nonius ſcribit: tabernas non tantum vinarias eſſe ſed oẽs quę ſunt popularis vſus.

Tabernarius: q̃ in taberna venditat: Ci. L. Flacco. Opifices ⁊ tabernarios atqꝫ illam oẽm fęcem ciuitatuꝫ quid eſt negocij concitare. Eſt ⁊ Tabernarius qui vinũ venditat ſicut aquarius qui vendit aquaꝫ. Jdem. Sed dici non põt quomodo